

ства, ако и да немогъ да кажѣмъ че съмъ съгласенъ съ тѣхъ. Нъ повтарямъ ти пакъ: не си губи думи-ти напусто— Азъ немогъ да сторѣмъ нищо. Азъ не щѣхъ да ти кажѣмъ това Емилиа, нъ увѣрявамъ тя че не остава нищо друго освѣнъ да продамъ Тома и Гарри или да продадемъ всичко. Или тѣ трѣбѣ да идѣтъ или всичко. Въ рѣцѣ-ти у Гели паднаха ся ѣе една заложна запись (ипотекарна) и ако не ся потъкнѣмъ съ него, то ще ми вземѣтъ всичко, що съмъ ималъ прѣди тѣмъ запись. Азъ ся мѣтахъ и на самъ и на тамъ, стискахъ, взимахъ на заемъ и само съ торбѣ-тъ не трѣгнахъ да просѣмъ, и бѣхъ принуденъ да дамъ двамина-та за да ся допълни смѣтка-та. Нѣмаше що да чинѣмъ. Гели като видѣ дѣте-то нерачи да сврѣши инакъ! азъ бѣхъ въ рѣцѣ-ти му и нѣмаше що да чинѣмъ. Ако ти ѣе толкось мило за тѣхъ, то зарѣ ще бѣде по леко ако продадемъ всичко?

Г-жѣ Шельби стоѣаше, като че ѣа бѣ поразила грѣманица. Найнапоконъ ся обрѣмъ къмъ оглѣдалото, закры лице-то си съ рѣцѣ и заплака съ гласъ.

Ето-го Божиѣ проклатіѣ на робство-то! о тяжно и горко! нѣма по голѣмъ проклатіѣмъ отъ робство-то. Проклатіѣ и на Господарь-тъ, проклатіѣ и на робове-ти! Колко

съмъ была азъ безумна да мислѣмъ, че ще могъ да направѣмъ що годѣ добро отъ това смертно зло. Грѣхота ѣе да дрѣжи чловѣкъ робове съ такви закони, като наши-ти; азъ всѣкогы съмъ осѣщала това, такво мнѣніѣ съмъ имала и кога бѣхъ още мома. Такво мнѣніѣ съмъ имала още повече отъ какъ ги присоединихъ съ прѣквѣ-тъ. Обаче все мислѣхъ че ще могъ да позлатѣмъ зло-то. Азъ мислѣхъ че съ кротость, съ добринѣ, съ грыжѣмъ, съ ученіѣ ще могъ да направѣмъ положиніѣ-то имъ по добро отъ свободѣ-тъ. Колко съмъ была безумна и глупава!

Е жено! да не си и ты станѣла аболиционистика (отъ оныѣ, кои-то желятъ да освободѣтъ робове-ти)

Ако быхъ знаели аболиционисты-ты това що знаѣмъ азъ за робство-то, то могли быхъ да тѣкувѣтъ. Намъ не ни трѣбова да ни казвѣтъ тѣ, ты знаѣешь, и азъ никогы не съмъ считала робство-то че ѣе правдиво, и никогы не съмъ имала желаніѣ да имамъ робове.

Кога ѣе така, ты не си съгласна съ мнѣніѣ-то на мнозина умни и благочестиви чловѣци; каза Г. Шельби, » Помнишь ли слово-то, що приказва мистеръ Б. прѣвъ онаѣмъ недѣлѣмъ » ?

Не ми трѣбова да слушамъ такви слова, и не желямъ да чюѣмъ мистера